

ministeren stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod de af SF stillede ændringsforslag.

Et andet mindretal i udvalget (S, SF og RV) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. S og SF vil stemme for de af SF stillede ændringsforslag og hverken for eller imod de af skatteministeren stillede ændringsforslag. RV vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre bemærker følgende:

Selv om der i den såkaldte »konkurrencepakke« tales meget om nye veje på erhvervsområdet, så er helhedsindtrykket af de foreliggende skatteforslag, at de i udpræget grad vil give skattelettelser, skatteudskydelse og åbne skattehuller for virksomheder samt for udvalgte befolkningsgrupper – typisk de mere velaflagte – mens indholdet af fremadrettet erhvervs politik er yderst beskedent. Sådan forholder det sig også med L 99, der udmønter en række af regeringens skatteændringer for erhvervslivet.

Regeringen anfører, at den har finansieret en række af skatteændringerne i forbindelse med FL 2002. Det er imidlertid kun udgifter i 2002, der er finansieret, og regeringen har ikke oplyst, hvor pengene til de fremtidige provenutab skal komme fra.

Endelig skal det helt klart pointeres, at de angivne provenutab er det rene gæteri, og at regeringen såvel som oppositionen ingen muligheder har for at overskue omfanget af anvendelsen af de lovændringer, regeringen nu gennemfører. Navnlig mulighederne for at kombinere skatteændringerne og de nye muligheder for at udskyde skatten generation efter generation skaber stor bekymring i Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Også forslaget om ubegrænset at kunne fremføre skattemæssige underskud burde vække også regeringens almindelige bekymring, da man tidligere har set, hvor store problemer transaktioner for at udnytte underskud kan give. Det er i øvrigt et af de forslag, hvor regeringen laver en lovændring nu, men de provenumæssige konsekvenser viser sig først om 5 år og fremefter.

Det er svært at påstå med rette, at der er meget reel erhvervs politik eller konkurrencefremmende politik i forslaget. Der er i langt højere grad tale om begunstigende skatteregler rettet til personer, som regeringen føler sig »nærtbeslægtet«

med, og som V, K og DF gerne vil begunstige med særlige skattefordele. Man kan frygte, at dette forslag er første led i ændringer af en karakter, der kan føre til det, som der blev værnnet om, da den nuværende statsminister var skatteminister fra 1987-1992, hvor skattesystemet blev undermineret med spekulation og skatteundvigelse i stor stil. Det endte dengang i selvskabstømninger og anpartsprojekter med milliardtab i skatteprovenu til følge og en skattemoral, som var undergravende for et velfærdssamfund, som kræver en betydelig finansiering opkrævet på et retfærdigt og ligeligt grundlag, hvor alle må bidrage. Oprydningen efter perioden 1987-92 er langt fra tilendebragt, da der fortsat verserer et stort antal skattesager fra den tid ved domstolene.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre må derfor på det kraftigste advare mod vedtagelsen af L 99 og vil derfor stemme imod ved forslagens 3. behandling.

Til de enkelte punkter har Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre følgende bemærkninger:

1. Grænsen for skattefrit datterselskabsudbytte nedsættes

Nedsættelsen af grænsen for den ejerandel, som giver adgang til skattefrit udbytte fra datterselskab til moderselskab, fra 25 procent til 20 procent kan betragtes som et principielt brud med, at man anser grænsen for at blive opfattet som hovedaktionær i en lang række sammenhænge til at være en ejerandel på 25 pct.

Når man forlader den slags principielle afgrænsninger, opstår der tilfældigheder, hvor man konstant kan diskutere grænsen for ejerandelen.

Hertil kommer, at forslaget koster de offentlige finanser 40 mio. kr. Igen melder det spørgsmål sig, om det er en optimal måde at anvende de erhvervspolitiske midler på.

2. Kontant betaling ved omstrukturering

Der er i dag regler for skattefri omstrukturering af danske selskaber. Forslaget om at ophæve gældende regler om, at kontant betaling for modtagelse af aktier i forbindelse med en sådan omstrukturering maksimalt må udgøre 10 procent af værdien af de modtagne aktier, er som udgangspunkt dybt betænkeligt, da man kan frygte, at det